

Kako organizirati in voditi gradnjo drugega tira

Metod Di Batista, marec 26, 2017 By jpd

V javni razpravi je zakon o gradnji drugega tira. To bo eden od večjih infrastrukturnih projektov v državi Sloveniji. Po dolgih letih relativnega zatišja na področju razvoja slovenske infrastrukture smo, po napovedih, pred novim večjim investicijskim ciklusom. Pri tem se vsiljuje primerjava med leti 1993 in 1994, ko se je pričel DARS-ov program, z današnjimi pripravami.

Projekt drugega tira čakajo zelo zahtevne naloge od finančne konstrukcije, dokončanja načrtovanja, postopki javnega naročanja, gradnja, organizacija investicijskega procesa in priprava vse interne in zunanje regulative za ta proces. Naloge, ki so našete v osnutku zakona, zahtevajo strokovne, kompetentne in izkušene kadre, ki poznajo in imajo reference na naslednjih področjih:

- finančni inženiring,
- sodelovanje z mednarodnimi finančnimi inštitucijami (banke, države),
- načrtovanje velikih projektov,
- prostorsko načrtovanje in postopki,
- projektiranje,
- obligacijsko in premoženjsko pravo,
- razpisna dokumentacija, s poudarkom na FIDIC filozofiji,
- obdelava ponudb za vsa dela od načrtovanja do gradnje,
- pogodbeni razmerja pri gradnji in poznavanje zelo zahtevnih pogojev gradbenih pogodb (FIDIC filozofija, ki jo le redki gradbeni strokovnjaki obvladajo v celoti),
- nadzor nad gradnjo,
- tehnologija gradnje,
- postopki ob zaključevanju gradenj,
- reševanje sporov, itd.

Vse našeto pomeni potrebo po strokovnjakih z izjemnim spektrom znanja in izkušenj. Pri tako velikih, zahtevnih in dragih projektih si država ne bi smela privoščiti, da bi projekt zagnali in na njem delali ljudje brez ustreznih izkušenj in referenc. To bi bilo zelo neodgovorno do davkoplačevalskega denarja. Zelo sposobni posamezniki potrebujejo leta, da dobijo ustrezne izkušnje pri vodenju zahtevnih velikih investicijskih procesov. Na projektu II. tir pa ni časa za učenje! To velja tako za upravljalvske kot za nadzorne naloge!

Kaj bi bilo potrebno?

Vedno sem bil mnenja, da bi morala Slovenija, glede na svojo majhnost in omejene kadrovske resurse, združevati sposobne in izkušene kadre za realizacijo velikih državnih projektov. Zato mi je bila všeč ideja, da bi imeli projektno skupino, ki bi bila vezana direktno na vlado in bi vodila vse velike državne projekte. Ni nujno, da gre za megalomansko skupino. Dovolj bi bilo 10 do 20 vrhunskih strokovnjakov (DARS je v prvih letih štel le 20 do 30 zaposlenih). Vsa ostala investicijska (inženirska) dela pa bi oddajali na trgu in s tem spodbujali konkurenčnost na tem področju. Ker ne poznam kadrovske zasedbe in referenc podjetja 2TDK, težko presojam ali to podjetje sledi moji ideji.

Glede na preveliko radikalnost – za slovensko miselnost – zgornje ideje in glede na časovno stisko, vidim naslednje možnosti organizacije in vodenja gradnje drugega tira:

- DARS bi bil glede na svoje izkušnje, infrastrukturo in finančno moč prav gotovo zelo primeren nosilec naročniške vloge. Res pa je, da DARS nima izkušenj na področju specifičnih znanj s področja železnic. Zato bi se moral okrepiti s tovrstnimi kadri, ki jih pa vidim le v SŽ infrastruktura.
- SŽ infrastruktura bi bila prav gotovo najbolj kompetentna za vodenje novih investicij na področju železnic. Verjetno pa bi se morali okrepiti s stroko, ki obvladuje organizacijo in vodenje velikih projektov, finančni inženiring, načrtovanje itd. Ta stroka je predvsem v DRlju (predpostavljam) in DARSu.
- DRI je sedaj državni inženir, ki naj bi obvladoval vsa področja – tudi železnice. Sedanje strukture kadrov ne poznam. Je pa številčno in finančno zelo močan in ima veliko politično podporo. Osebnostno menim, da bi organizacija bolje delovala na trgu in nudila interdisciplinarne storitve naročnikom velikih državnih projektov.

Na osnovi zelo hitrega ukrepanja države pri poslovnih conah pri Mariboru sem mnenja, da če je volja se da v Sloveniji tudi hitro delati in sprejemati radikalne odločitve.

Sam imam srečo, da imam kar nekaj socialnih omrežij, kjer se veliko pogovarjamo, ocenjujemo, iščemo rešitve in seveda tudi kritiziramo ter hvalimo delovanje države. To so zelo strokovne, intelektualne debate kompetentnih, izkušenih strokovnjakov in pravi balzam za moja strokovna ušesa. Ugotavljam, da je v Sloveniji, kljub njeni majhnosti, veliko zelo kvalitetnega strokovnega potenciala. Samo poiskati, organizirati in motivirati ga je treba. Težko pa verjamem, da lahko veliki projekti uspejo brez veliko entuziazma in osebne identifikacije s projektom. To pa pomeni trdo delo, veliko osebnega odrekanja, izpostavljenost slabonamernim medijem in politiki, stigmatizacija tvoje osebnosti in dela ter še kaj! Zato je večje vprašanje kot to, ali imamo dovolj dobrih kadrov, koliko je takih, ki so pripravljeni na vse to in se jih povprečneži na položajih ne bojijo?